

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET

EM2019/35

Tillie Martinussen

16. oktober 2019 – 1. behandling

Forslag til Inatsisartutsbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en national handlingsplan, som målrettes at efterleve hele FN's Konvention om Barnets Rettigheder i Grønland, og som lever op til de anbefalinger, som Børnetalsmanden har givet i bilaget til dette beslutningsforslag.
(Siumuts medlemmer af Inatsisartut)

Her er tale om et glimrende forslag, der heldigvis også nyder opbakning fra Naalakkersuisut.

Man kan dele Børnekonventionen op i 3 overordnede områder; retten til overlevelse og udvikling, retten til beskyttelse og retten til deltagelse.

Overlevelse og udvikling drejer sig om mad, tøj, uddannelse, tag over hovedet, lægehjælp og tryghed.

Beskyttelse er ret til beskyttelse mod krig, overgreb, vold, misbrug, mobning og forfølgelse, og beskyttelse mod alle former for diskrimination – herunder sproglige og etniske.

Deltagelse, er at blive hørt, set, at veje ind med egne meninger i sager om forældremyndighed f.eks., eller andet der angår barnet selv.

Grundlæggende er det rigtigt vigtigt at både børn og voksne er opmærksomme på deres rettigheder, og disses implementering.

Retten til at få adgang til undervisning og ligestillede muligheder, uanset køn, religion, etnisk herkomst, sprog, og om du er rask eller handicappet.

Retten til social sikkerhed, psykisk, åndelig og fysisk sundhed. Retten til at blive hørt, oplyst og undervist.

Adgang til sundhedsydelser, hjælp, sund udvikling af selvet uanset traumer.

Det er derfor vi ofte har peget på, at der er behov for særlige indsatser på det sociale område. Vi bryder konventionen hver eneste dag, og særligt ved de artikler der drejer sig om undervisning, beskyttelse, medinddragelse, og ligestilling, er det grumt, at tilstandene er som de er her i dag.

Det er fantastisk dejligt, at der her søges fokus på det mere overordnede omkring, at vi skal efterleve internationale konventioner og standarder. Noget som vi skal have brækket ned i reelle muligheder, løsninger og prioriteringer.

Naalakkersuisut peger på, at vi må prioritere, og det synes vi er en helt fair måde at tilgå dette massive efterslæb.

Vores bud på prioriteringer er:

Hjælp til omsorgssvigtede børn og unge, resocialisering til udsatte og kriminelle børn og unge, hjælp til børn og unge af fængslede forældre.

Hjælp til børn og unge der har været udsat for seksuelle overgreb, hjælp til børn og unge om at lære alle 3 sprog og faglige løft.

Hjælp til unge og deres familier, med at få tag over hovedet, sikre en tilstrækkelig levestandard – altså mad og tøj nok, og hjælp til retten mod diskrimination.

Hjælp til LGBTQ børn og unge, rådgivning og vejledning til handicappede børn og unge, hjælp til integrering af minoriteter, og beskyttelse mod overgrebsmænd styrkes.

Og at vi får sat sving i artikel 39, rehabiliterende pleje for børn og unge der har været udsat for

**SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET**

voldsomheder.

Vi anbefaler PTSD-behandlinger og andet traume-behandling til børn og unge der har traumer.

Når dette så er sagt, så frygter vi, at det bliver et skrivebordsarbejde ved vedtagelse af denne, og det må vi hjælpe hinanden med at sikre det ikke bliver. Dels ved finanslovsforhandlingerne her og nu, dels ved at både huske, og overholde konventionens artikler i hverdagene – og sikre, at vi laver opfølgende tiltag til vedtagelsen af dette forslag.

Ellers bliver det ved tanken, og flotte ord.

De flotte ord sidder fast i halsen, når vi ikke formår at prioritere børn og unge der har brug for hjælp.

Og brug for hjælp har de stadig, selv om vi voksne diskuterer, og ønsker gode tiltag, og bryder tabuer og jeg ved ikke hvad.

De har stadig brug for terapi, beskyttelse fra voksne der slår, begår seksuelle overgreb eller ikke magter at passe dem.

Vi har brug for overgrebsfri zoner til vore børn og unge, områder med mulighed for overnatning.

Anbringelsesmuligheder lokalt. Mad og beskyttelse lokalt.

Der er behov for sunde voksne, og lynhurtig indgriben, når noget går galt, eller et barn eller ung udsættes for overgreb, misrøgt, omsorgssvigt, mobning, eksklusion.

Og så er der behov for at få de voksne der begår forbrydelser mod børn af gaden, eller ind i rehabiliterende indsatser der batter, og at skærme børn og unge mod gentagelser.

Der er behov for, at fællesskaber bliver inkluderende.

Akut behov for hjælp til handicappede, udviklingshæmmede, psykisk syge, eller psykisk traumatiserede børn og unge.

Programmer der griber ind i usunde livsmønstre, forebygger depressioner og selvmord, og som hjælper sårbare børn og unge med at magte livet som unge og voksne, når de ikke har fået det med hjemmefra.

Der er behov for et massivt løft i folkeskolerne, og en udvidelse af mulighederne for tidlige indsatser i børnefamilier – altså samtaleterapi, familieskoler, og andre hjælpe-programmer der arbejder med familier der er i risiko-zonen.

Det er dette vi skal brække nærværende ned i, og tage fat på.

Med disse få ord, indstiller vi nærværende til vedtagelse.